



Vážený pan Ing. Jakub Unucka, MBA, český politik, podnikatel, manažer IT, prestižní český odborník na problematiku bezpečnosti RFID/NFC mikročipů, bezdrátových technologií, od roku 2010 zastupitel a místostarosta města Klimkovic u Ostravy, kandidát na hejtmana za Občanskou demokratickou stranu (ODS) v krajských volbách 2016 v Moravskoslezském kraji poskytl Společenství webu Necipujtenas.CZ v dubnu 2016 korespondenční interview. Uvedl v něm například: „Jsem samozřejmě proti trvalému nedobrovolnému čipování čehokoliv živého. To bez debaty.“ – „Zcela zásadní je ale otázka vztahu člověka a zvířete. Jsem si jist, že pro mnoho majitelů (lepší slovo by ale bylo kamarádů) je strašná představa jak samotné aplikace transpondéru, tak jeho trvalé přítomnosti v těle zvířete.“ – „Jak jsem uvedl v předchozím odstavci a jak správně píšete, největší problém je samotná implantace čipu. Ta je stresujícím faktorem pro samotné zvíře, ale myslím, že daleko větším pro jeho majitele. A proč se zbytečně stresovat.“ – „Některé frekvence (čipů a čteček, pozn. autora) mohou ovlivňovat buněčné struktury, ...“ – „Nekonečná řada předpisů, vyhlášek a nařízení zcela potlačila zdravý rozum.“ – „A opět opakuji, že občan musí mít na výběr alespoň jednu metodu, která neumožní automatickou identifikaci psa. Způsoby jsou – tetování, známka. Kdo chce mít čip, ať jej má. Kdo nechce, ať použije jinou metodu. A pokuty používat pouze v případě, že se něco stane. Když se zaběhne neoznačený pes, tak dát majiteli k úhradě náklady vzniklé odchytem a umístěním psa do útulku.“ – „A ještě odpověď na pokutu 50.000,- Kč – v českém právu platí, že pokuta má být motivační, ne likvidační. Tato výše je samozřejmě pro drtivou většinu majitelů psů v Ostravě likvidační.“ – „Čipování psů by tedy dle mého mělo být dobrovolné. O této věci budu jednat se zástupci ODS ve vedení města Ostravy.“ – „Nejhorší je zneužívání získávaných dat. Čím více dat o lidech, tím větší riziko zneužití.“ – „Pokud platím kartou, ať už ODIS nebo platební, opět vzniká o mé cestě lehce zneužitelná elektronická stopa. Nejen o nástupu, ale i výstupu. Pokud se jí bojím, mám mít možnost tuto stopu nezanechat. Pracujeme s různými softwarovými systémy a vím, že k datům má na pozadí přístup mnoho osob, bez ohledu na zabezpečení. Proč háčkovat nějaký software, když můžu navštívit kamaráda, který s daty pracuje... Opět platí, že občan by měl mít právo použít takovou metodu, která nezanechá elektronickou stopu.“ – „Každý občan má mít právo provést úkon tak, aby o něm nezůstala elektronická stopa, vztahující se k dobrovolným a neúředním úkonům. Nemám problém s přečtením čipu v občanském průkazu při návštěvě budovy soudu. Ale mám problém se sejmutím čísla ODIS karty, pokud se vracím domů ze Stodolní v pět ráno.“ – „V rozhovoru jsme se dotkli mnoha témat. Jsem zvyklý pracovat v týmu a poslouchat, co kolegové ve firmě nebo na radnici říkají. Byl bych rád, kdybych mohl podobný tým vytvořit s občany. Pokud máte své připomínky nebo návrhy, dejte mi prosím vědět. Napište mi, volejte mi neb mě navštivte. Bez zpětné vazby nefunguje nic. A politika už vůbec. Budu rád, když mi pomůžete udělat náš kraj ještě lepším místem k životu, než je dnes.“ – Zdroj obrázku: Jan Poláček – Archiv Jana Poláčka, https://cs.wikipedia.org/wiki/Jakub_Unucka#/media/File:Jakub_Unucka.jpg

8. dubna 2016: **Velké interview: Ing. Jakub Unucka (lídr ODS v MS kraji): Jsem samozřejmě proti trvalému/nedobrovolnému čipování čehokoliv živého!** – Společenství webu Necipujtenas.CZ (SwN) poskytl v dubnu 2016 korespondenční interview Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA, český politik, podnikatel, manažer IT, prestižní český odborník na problematiku bezpečnosti RFID/NFC mikročipů, bezdrátových technologií, od roku [2010](#) zastupitel a místostarosta města [Klimkovice](#) u Ostravy, kandidát na [hejtmana](#) za Občanskou demokratickou stranu ([ODS](#)) v krajských volbách 2016 v [Moravskoslezském kraji](#). SwN umožnilo Váženému panu Unuckovi svobodné/necenzurované vyjádření tak, aby mohl detailně na neomezeném prostoru popsat všem občanům České republiky a našeho globálně propojeného světa své názory, rozsáhlé praktické zkušenosti mj. například k těmto tématům: interní/externí vynucování čipování zvířat i člověka; nefunkční systém tzv. trvalé identifikace psů v Ostravě a okolí; situace v útulku pro zatoulaná/nalezená zvířata v Ostravě-Třebovicích; nekorektní „motivační vynucování“ jízdní karty ODISka a její nebezpečnost pro zachování lidského soukromí, osobních údajů a práva na nerušený život každého člověka; přebyrokratizované právní prostředí v České republice; potlačování přirozených práv/svobod občanů například v rámci diskuse se zastupiteli, jestliže chtějí lidé uplatňovat své plné ústavní právo na přímé řízení vlastní obce, města, ale zastupitelé jim v tom schválně různými obstrukcemi brání, cenzurují je a vytvářejí pro lidi nepříznivé podmínky k plnohodnotnému dialogu apod.; zapojení širokého společenského spektra včetně politických stran (např. Strana svobodných občanů, Soukromníci, Konzervativní strana, KAN, Koruna Česká, monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska, Moravané a další menší politické subjekty) do společné/dobrovolné/inspirativní a prospěšné práce na obnově Moravskoslezského kraje a na zajištění prosperity, mírové obrany svobodného života pro všechny zdejší občany; budoucnost ODS a její náprava, očištění, každodenní pokusy o obnovení široké důvěry voličů např. právě díky otevřeným/férovým osobnostem občanských demokratů, k jakým snad bude pořád patřit i v případě volebního úspěchu Vážený pan Ing. Jakub Unucka, MBA. Svobodomyšlní občané by konečně velmi rádi uvítali „svého lidového“ politika, který by se jich odvážně zastával v praxi se všemi svými možnostmi, zkušenostmi, kontakty a plnou silou ODS i s podporou vůbec všech dobrých lidí a uskupení nejen v České republice.

SwN by tímto rádo poděkovalo Váženému panu Unuckovi za jeho čas a poctivou snahu o odpovědi na rozsáhlou paletu občanských dotazů. Svědčí to o mnohém: Funkce a životní úspěchy mu nestoupily do hlavy. Naopak: Je to stále tzv. „náš, lidový člověk“, jenž rád pomůže všem, kteří mají inteligentní, rozumné a svobodomyšlné podněty. Svědčí to o jeho vysoké profesionalitě a především obdivuhodné úctě k občanům, svým možným voličům. Bylo by fajn, kdyby mu to vydrželo také na těch vůbec nejvyšších pozicích v jeho profesním i politickém životě. Pokud jej velká politika nesemele, tak jako se to bohužel stalo Váženému panu ostravskému primátorovi, bylo by to pro občany něco úžasného. Bylo by opravdu „líp“. Dokáže to však jen málokdo. Nemnozí ustojí každodenní střet se zlými idejemi „legislativního násilí“ a jejich nositeli, pro které je politika pouze cestou k moci, dotacím, vlivu a voliči jsou pro ně pak jen „balast“, který se odhodí jako toaletní papír do stoupy nedlouho po volbách, a které pak už posléze občané požadující v rámci volebního období čestné dodržování dříve pronesených prohlášení a slibů právě podle některých politiků dokonce zdržují, obtěžují. Věřme, že v případě Váženého pana Unucky nepůjde o další ohromné voličské zklamání: tak jako bohužel v případě Váženého pana primátora Ing. [Tomáše Macury](#), MBA, jehož [názorové veletoce](#), [cenzurní](#) chování k diskutujícím občanům v rámci Zastupitelstva Statutárního města Ostravy již vešly do dějin.

Redakce SwN nicméně konstatuje v souvislosti s ostravskou politikou zajímavý poznatek: Čím dále od centra Ostravy a blíže ke katastrálním hranicím tohoto města nebo už i jen pár kilometrů za nimi: jakoby najednou začínal úplně jiný stát. Onen bájný Tolkienův „[Mordor](#)“ ovládaný zlými černokněžníky nebo nesvobodná „[země Půlnočního království](#)“, kde si lidé nesmějí ani zazpívat veselou písničku, je najednou nahrazena neskutečně osvěžující „[zemí krále Miroslava](#)“. V našem případě šlo o „[Zdeňkovu](#) a Jakubovu zemi“: krásné/historické/svěží/přírodní a prosluněné Klimkovice. – Čím to jenom je, že v blízké Ostravě vládnu pořád temné síly, které mají tolik rády zákazy, nařízení, likvidační pokuty, silová řešení, cenzuru, neférovosti a ze srdce nenávidí poctivý dialog, svobodnou diskusi, gentlemanské jednání a společné/mírové/kolegiální řešení problémů ve spolupráci s občany. Kde se to v těch politikách v Ostravě jen bere? A možná, že to ani není v nich samých, ale že to celé řídí úplně jiné síly, které budou u moci v zákulisí: ať již povede Ostravu jakýkoliv papaláš. Možná, že v Ostravě volby nemají také vůbec žádný smysl, jelikož je již vždy a vše dávno dopředu dohodnuto. Vše je prý jen marketingová/mediální hra pro „neužitečný plebs“ a ve skutečnosti svoboda/přirozená práva skončila v 90. letech minulého století. Přeci znáte politiky, šibaly: Už [Karel Kryl](#) upozorňoval, že politici sice hezky mluví hlavně před volbami, ale [věřil](#) by jim jen hlupák. Plnění politických prohlášení v praxi je pro občany pořád tím nejlepším ukazatelem: kdo je co zač.

Rozhovor s Váženým panem Unuckou je k dipozici níže.

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Druhého března roku 2016 jsme měli s kolegy kolem Společenství webu Necipujtenas.CZ tu čest poznat Vás osobně na společné cca hodinové schůzce v příjemném prostředí městského úřadu v Klimkovicích. Působil jste velmi otevřeně, seriózně, lidsky s Vaším příjemným úsměvem a plným pochopením pro ideály svobodného života občanů bez invazivního vměšování [veřejné moci](#). – První otázky, na které bychom dnes rádi znali Vaši odpověď, se týkají vynucování čipování zvířat. Jaký je Váš názor na tuto problematiku? Sdělte prosím čtenářům webu Necipujtenas.CZ, mezi kterými je mj. ne jeden svobodomyšlný volič ODS: Vaše praktické zkušenosti s identifikací a navrácením zatoulaných zvířat zpět k jejich majitelům v Klimkovicích a v Moravskoslezském kraji. Souhlasíte s tím, aby byly implantovány mikročipy povinně třeba psům, kočkám aj. živým tvorům pod hrozbou likvidačních pokut až 50.000,- Kč a kontrol tzv. „čipovacích komand“ (teoreticky v soukromí domácností, fakticky ve veřejném prostoru), podobně jako to mohla široká veřejnost sledovat v blízké Ostravě i proti vůli právoplatných majitelů těchto zvířat nebo případně i v rozporu s výhradou svědomí, přesvědčení a víry?

- **Odpověď: Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA:** „Bezkontaktní identifikací se zabývám více než 20 let. Vymyslel a realizoval jsem projekty, ve kterých jsou RFID tagy označovány palety, krabice, nárazníky, popelnice, vagóny, auta, pytle, kanálové poklopy, zábradlí a další předměty. RFID tagy jsem lepil, šrouboval, přivazoval, zavrtával, prostě jak to jen šlo. S cílem zajistit nejlepší podmínky pro identifikaci daného předmětu. S přibývajícím zkušenostmi ale přibývá situací, kdy už dopředu vím, že použití RFID tagu pro označení je nemožné nebo neefektivní. Uvnitř kovové krabice nebo sudu prostě čip ani nic jiného čitelné nebude. A označovat čipem čokoládu za pár korun se zase nevyplatí, zde se musí použít čárový kód. Nejčastěji technologie RFID ztroskotává v hutním průmyslu, kde jsou vysoké teploty a výrobní operace mění tvar předmětu. Tady pomůže jen křída. Chirurgické nástroje ve FNO ([Fakultní nemocnici Ostrava](#), pozn. autora) se zase jinak, než 2D kódem vypáleným přímo do držadla nástroje označit nedají. Zkratka pro každý předmět je ideální jiné označení.

U živých tvorů k ryze technickému hledisku přistupuje ještě etický rozměr. Pivnímu sudu je úplně jedno, že má za držadlem přišroubovanou krabičku. Ale psovi nebo kočce určitě není jedno, že má takovýto cizí předmět za uchem. Stejně tak to není jedno jejímu majiteli.

Proto má povinné čipování zvířat několik úhlů pohledu. Jedním je zdravotní riziko. Druhým je ochrana osobních údajů. Třetím, a dle mého nejdůležitějším, je vzájemné pouto, které si dvě živé bytosti mezi sebou vytvoří.

Zdravotní rizika vložení čipu pod kůži jsou minimální, jinak by tato metoda nemohla být schválena. Pokud je transpondér nepoškozený, je vysoce bezpečný. Kromě rizika infekce při aplikaci a nepravděpodobné alergické reakci je asi největším problémem stres při aplikaci. Riziko může nastat při rozbití čipu nárazem či tlakem, toto jistě nelze úplně vyloučit. Problémem rovněž může být indukce, kdy se transpondér poškodí (nebo alespoň zahřeje) díky elektromagnetickému poli, ve kterém se ocitne. Základem transpondéru je totiž indukční anténa, která zachycuje energii z vysílače. A ta reaguje samozřejmě na jakékoliv elektromagnetické pole z transformátoru či motoru. A těch je v každé domácnosti několik desítek. Dosud nezodpovězenou otázkou je rovněž životnost transpondéru. Ale zásadní problém bych v této oblasti neviděl.

Horší je to s ochranou osobních údajů. Informace uložená v paměti čipu není nijak chráněna, je volně čitelná. To je samozřejmě principem tohoto označování. Samotná informace ale nikomu nepomůže, identifikátor se musí v databázi spojit s majitelem psa. A získat přístup k databázi psů není nijak složité. Stejně to samozřejmě funguje u psí známky nebo tetování – každý si může číslo přečíst, a pokud dokáže toto číslo spojit s majitelem, může to využít. Ale RFID tag má oproti jiným metodám identifikace jednu velkou výhodu. Na ní je mimochodem založen úspěch naší firmy GABEN v posledních letech. RFID tag je možné přečíst automaticky, bez jakéhokoliv ručního zásahu. Stačí, když se transpondér ocitne v poli antény. Čtecí vzdálenost sice není nijak velká, ale pár centimetrů nebo desítek centimetrů s upravenou anténou to bude. Tím nejmenším zlem pro majitele pak může být příliv reklamních letáků na psí žrádlo v poštovní schránce. **Data pro marketingové účely jsou velmi cenná.**

Zcela zásadní je ale otázka vztahu člověka a zvířete. Jsem si jist, že pro mnoho majitelů (lepší slovo by ale bylo kamarádů) je strašná představa jak samotné aplikace transpondéru, tak jeho trvalé přítomnosti v těle zvířete. Z vlastní zkušenosti vztahu mé dcery a jejího kočičího mazlíčka můžu potvrdit, že citová vazba mezi člověkem a zvířetem může být velmi silná. Zvláště v případě, že zvíře je jediným dalším žijícím členem domácnosti. Stařečkům můžeme stokrát vysvětlovat, že transpondér je bezpečný a že ho zvíře necítí. Oni se budou neustále trápit, že něco podobného dopustili a

V Klimkovicích, stejně jako v každém jiném městě, samozřejmě řešíme problémy se zatoulanými psy. A bohužel

většinou padnou na mě, protože městská i státní policie má uložené moje mobilní číslo. Funguje to asi následovně:

1. V pátek nebo v sobotu večer máme já nebo starosta několik nepřijatých hovorů z neidentifikovatelného čísla. Protože Klimkovice jsou velmi živé město, bývá v tu dobu většinou nějaká povedená kulturně-spoločenská akce, kterých se oba účastníme. Možnosti naší komunikace jsou tedy částečně omezené.
2. Ono číslo je služebna Městské policie Ostrava-Svinov, kam se po asi osmi přepojeních dovolal nálezce psa, pokud je z Klimkovic a volal přes 112 nebo jiné krizové číslo.
3. **Městská policie z Ostravy volá zpět proto, že pouze starosta a místostarosta jsou kompetentní k povolení odchytu.**
4. Pokud odchyt povolíme, přijede hlídka a psa odchytí. Ve většině případů to není nutné, protože pes je rád, že u nálezce dostal nažrat, a spokojeně odpočívá v předsíni nebo garáži, někdy i na gauči
5. Pes obvykle nemá na krku známku, protože ta zpravidla spočívá v hrnečku v kredenci, aby se psovi z krku neztratila. **Čip zatím neměl žádný pes, byť jsme do nákupu čtečky investovali 5 tisíc korun. Pes je tedy v podstatě neidentifikovatelný.**
6. Strážníci nebo nálezce pak čekají, dokud si psa neodvede zástupce města. To proto, že Klimkovice jsou jiný katastr než Ostrava a hlídka nesmí vzít psa do útulku v Ostravě- Třebovicích.
7. Z důvodů uvedených v bodě 1. je pes většinou u svého nálezce až do rána následujícího dne.
8. Pracovník technické správy města odvede psa do kotce v technickém dvoře v Klimkovicích.
9. Pracovník městského úřadu pak vytrvale hlásí do rozhlasu, jaký pes se našel, aby si ho majitel vyzvedl.
10. Do 24 hodin si přijde majitel, radostně se se psem přivítá, s úsměvem ho seřve, že utekl, odevzdá nálezně pracovníkům technické správy a případ je vyřešen. Těchto případů je 10 až 20 do roka.
11. Pokud psa přeci jen odchytili strážníci, jde to do správního řízení, v němž majitel dostane 1000 korun pokuty za porušení povinnosti hlídat si svého psa doma. Těchto případů je 1 až 2 do roka.
12. Pokud se majitel do 48 hodin nenajde, přijede pracovník útulku ze Slezských Pavlovic a odveze psa tam. **Žádný bližší útulek, který by s námi podepsal smlouvu o povinném odběru psů, jsme nenašli.** Pokud se majitel najde až poté, zaplatí náklady na odvoz v rádech tisíců korun. Pokud ne, pes je nabídnut k adopci. Takové jsou 1 až 2 případy do roka.
13. **Výše uvedené by se nestalo, kdyby nálezce nechal psa jít svou cestou, protože ten by zcela jistě vrátil při prvním pocitu hladu sám domů. Ale když oni ti psi mají takové smutné oči.....**

V Klimkovicích je situace samozřejmě jiná, než v Ostravě. Rodinných domů je přes 90%, bytovek je opravdu minimum. **A každý pes by se dříve nebo později vrátil domů.** Zpravidla poté, co by ukojil své zvířecí pudy. **Kdyby nebyl aktivním občanem odchytnut a jeho návrat přerušen, nemuselo by se nic dít.** V Ostravě je situace jiná, ve změní panelových domů se těžko orientuje člověk i pes. Tady hraje identifikace psa větší roli.

Ale jak jsem psal výše, ne vždy je RFID tag ideálním technickým i ekonomickým řešením.

A ještě odpověď na pokutu 50.000,- Kč – v českém právu platí, že pokuta má být motivační, ne likvidační. Tato výše je samozřejmě pro drtivou většinu majitelů psů v Ostravě likvidační. “

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: V rámci výše uvedené březnové schůzky s kolegy kolem webu Necipujtenas.CZ jste přítomným osobnostem sdělil závažné informace o negativním vlivu radiofrekvenčního vlnění (skenery a některé typy mikročipů) na krevní destičky živých organismů. Společenství webu Necipujtenas.CZ již [zveřejnilo](#) dle oficiálních údajů získaných dle zákona o svobodném přístupu k informacím přes cca 200 odborných vyjádření veterinárních specialistů, kteří upozornili na možná závažná zdravotní/etická rizika implantací RFID transpondérů do těl zvířat v České republice v souvislosti s městskými vyhláškami. Publikovali jsme k problematice medicínských a etických rizik čipování také další fakta z mnoha zemí našeho globálně propojeného světa. Jak to vidíte Vy? Co si myslíte např. o ostravské vyhlášce č. 9/2012 ve znění pozdějších předpisů o povinném čipování psů držených v soukromých domácnostech občanů, když tento podzákoný předpis neumožňuje udělení ani jedné výjimky z invazivní implantace čipu i kdyby byl třeba dotyčný pes nemocný a jeho majitel by disponoval veterinárním potvrzením, že nelze nastřelení čipu do živého těla zvířete provést? Jde pak o týrání nejlepších čtyřnohých přátel člověka? Co se stane, až dojde v důsledku nekompromisního/politického vynucování označování zvířat RFID transpondérem k úhynu dotyčného živého tvora? Takové případy jsme již také v zahraničí [zjistili](#) a [zveřejnili](#). Kdo za to pak ponese zodpovědnost? Ostravští politici bohužel veškerá oprávněná [rizika](#) čipování neskutečně s arogantním cynismem bagatelizují. Citová provázanost mezi domácími čtyřnohými mazlíčky a občany Moravskoslezského kraje přitom rok od roku neustále roste.

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „Vlivu radiofrekvenčního záření na živou tkáň bylo věnováno mnoho studií. My jsme řešili výzkumný úkol pro identifikaci krevních vaků v transfúzních centrech. U té příležitosti jsme prováděli rešerši i těchto vlivů. **Některé frekvence mohou ovlivňovat buněčné struktury**, jiné zase ne. Ale bez jakýchkoliv pochyb mohu konstatovat, že čtení transpondéru čtečkou je bez jakýchkoliv rizik. Používané čtečky jsou mobilní a jejich výkon je na několika málo procentech povoleného vysílacího výkonu. Tady nebezpečí nehrozí.

Jak jsem uvedl v předchozím odstavci a jak správně píšete, největší problém je samotná implantace čipu. Ta je stresujícím faktorem pro samotné zvíře, ale myslím, že daleko větším pro jeho majitele. A proč se zbytečně stresovat.“

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Letos jsme zveřejnili ve spolupráci se [Stranou svobodných občanů \(Svobodní\)](#) a vysoce postavenými osobnostmi z Magistrátu Statutárního města Ostravy v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím [data](#), která jasně prokázala nefunkčnost systému povinného čipování/identifikace a navrácení zatoulaných psů zpět domů k jejich chovatelům. Nepomohly zde ani implantace RFID transpondérů, kontroly tisíců psů nebo vyhrožování výše uvedenými likvidačními pokutami. – Ve sdělovacích prostředcích jste nedávno [uvedl](#), že ačkoliv byste mohl vozit v rámci výkonu své funkce místostarosty nalezené pejsky z Klimkovic do zhruba 10 kilometrů vzdáleného městského útulku v Ostravě-Třebovicích (MÚO), tak jste nucen je dopravit až do cca 91 kilometrů vzdálených Slezských Pavlovic. V ostravském městském útulku Vám je odmítají přijímat. S podobnými problémy se neustále potýkají od roku 2015 také další obce a města kolem Ostravy. Útulek jen loni zavřel své dveře pro cca 1.000 nalezených pejsků. Tato situace nastala, když došlo ke změně vedení MÚO. Navíc v Ostravě enormně každým rokem rostou náklady na provoz útulku; výběr poplatků ze psů měl v minulých letech naopak sestupnou tendenci. Samotné čipování se tedy v praxi neosvědčilo ani z tohoto čistě ekonomického hlediska. Jak byste navrhoval tuto situaci řešit?

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „*Téma psích útulků je kapitolou samou o sobě. Nekonečná řada předpisů, vyhlášek a nařízení zcela potlačila zdravý rozum. Po těchto zařízeních je vyžadováno tolik, že se divím, že ještě nějaké útulky existují. Problémem třebovického útulku nebyla výměna vedení města, ale epidemie v karanténní zóně. Striktní dodržování všech lhůt zapříčinilo snížení kapacity karanténní části a tím i celého útulku. O problému jsem jednal s ostravským primátorem, který přislíbil vyčlenění části kapacity útulku pro potřeby Klimkovic a okolních obcí. Samozřejmě, pokud si vybudování a provoz zafinancujeme. Ale město Klimkovic to rádo udělá. Pro zaběhnuté psy a jejich majitele je přeci jen rozdíl jet 10 nebo 90km. Od toho jsou samosprávy, aby respektovaly potřeby občanů a vycházely jim vstříc. Proto jsem rád, že vedení města Ostravy je v tomto směru vstřícné. Ocení to majitelé psů z širokého okolí Ostravy.*

Problém je ale v tom, proč se tolik psů ocitá v útulku. Nejjednodušší je řešit následky. Mnoho odchycených psů = zvýšíme kapacitu útulku. To je ale špatně. Cílem všech musí být minimalizace počtu psů v útulku. Technické prostředky jsou jistě důležité, ale lidské vztahy v dané lokalitě jsou mnohem důležitější. Ať už mezi občany samotnými, nebo mezi občanem a policií. Tam bych osobně viděl velký potenciál na snížení počtu ztracených psů neb jiných domácích mazlíčků.

A jsme opět na začátku problému – jak zjistit, komu pes patří. A opět opakují, že občan musí mít na výběr alespoň jednu metodu, která neumožní automatickou identifikaci psa. Způsoby jsou – tetování, známka. Kdo chce mít čip, ať jej má. Kdo nechce, ať použije jinou metodu. A pokuty používat pouze v případě, že se něco stane. Když se zaběhne neoznačený pes, tak dát majiteli k úhradě náklady vzniklé odchycením a umístěním psa do útulku.“

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Pokud uspěje Občanská demokratická strana pod Vaším vedením v rámci Moravskoslezského kraje v letošních volbách, jak se budete snažit konkrétně v realitě osvobodit občany z vymáhání čipování a potlačování jejich přirozených práv/svobod? Pomůžete například lidem s právními/technologickými/bezpečnostními aj. expertními analýzami situace, budete se jich veřejně zastávat, iniciovat schůzky s konkrétními politiky a odborníky, občany, aby si uvědomili: jaké závažné problémy svým nekompromisním vymáháním čipování veřejnosti způsobují?

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „V každé oblasti by měl mít občan na výběr několik možností. Měl by mít svobodu své volby. Bohužel čím dál více občan připomíná spíše zaměstnance. Stát mu nařizuje, co smí a nesmí. To je ještě relativně v pořádku. Ale čím dál více stát nařizuje i jak se má co dělat. To je bohužel mnohem horší. **Z občanů se stávají loutky.** Poslední dva týdny v tomto směru byly zvláště výživné.

Nejprve ministryně školství sdělila národu, že ve školách se nemá učit, ale sociálně integrovat. Korunu tomu nasadila náměstkyně ministra životního prostředí, která chce vychovávat občany pomocí hrozby vstupu do obydlí.

Chtělo by se zvolat, že román 1984 byl fikcí a ne návodem!!!

Čipování psů by tedy dle mého mělo být dobrovolné. O této věci budu jednat se zástupci ODS ve vedení města Ostravy. “

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Nechal byste například očipovat svou dospívající dceru, aby byla ve větším bezpečí a měl jste přehled o tom, co dělá? Co když něco takového politici občanům nařídí ze zákona? Vždyť současná vláda již připravuje v intencích Evropské komise plány na povinné nošení občanských průkazů s mikročipy. Letos o tom opakovaně hovořil Vážený pan senátor/primátor [Jaroslav Kubera](#) z ODS.

- **Odpověď: Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA:** *„Zde s Vámi nebudu plně souhlasit. Čip na občanském průkazu není totéž, co čip na psu nebo na člověku. Jsem samozřejmě proti trvalému nedobrovolnému čipování čehokoliv živého. To bez debaty. Ale občanský průkaz není nedělitelnou součástí člověka. Zde problém nevidím. Tyto čipy jsou kontaktní, takže nehrozí jejich zneužití. Nejde o bezkontaktní (a zneužitelnou) identifikaci. Osobně nevidím rozdíl v tom, zda předložím občanský průkaz ke kontrole vizuální nebo elektronické. Obojí poskytne stejná data, obojí záleží na mé aktivitě. Zde je chyba vlády, že toto nekomunikuje s občany.*

A když už jsme u mé dcery, ta čip nepotřebuje. Kde je, a co dělá, se dozvídám na facebooku. Mnoho lidí dává do veřejného prostoru tolik osobních informací, že se nestačím divit. A díky mobilnímu telefonu už jsme v podstatě očipovaní všichni a dobrovolně. Operátoři přesně vědí, kde jsme. A bohužel si to nenechávají pro sebe. Doporučuji každému, kdo cestuje do zahraničí udělat jednoduchý test. Kolik marketingových hovorů máte doma? A kolik jich máte, když vyjedete za hranice? Osobně jezdím za hranice často. A do 24 hodin od překročení hranic mám téměř vždy neodolatelnou nabídku úvěru Komerční banky. A pak žádnou další, dokud zase nejedu do ciziny. Loni, když jsme jeli na pánskou jízdu do Chorvatska, měli tento telefonát všichni, co měli operátora O2 a účet u KB. Náhoda? Těžko!

Nejhorší je zneužívání získávaných dat. Čím více dat o lidech, tím větší riziko zneužití. “

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Jste napříč společenskopolitickým spektrem uznávaný odborník a jeden z vůbec nejlepších specialistů v celé České republice na oblast RFID/NFC technologií. Zabýváte se tímto tématem na profesionální úrovni z pozice výkonného ředitele firmy Gaben, spol. s r. o. Co byste řekl jako budoucí krajský zastupitel ODS, kdyby Vám přistály na stole podklady k tomu, že má právě společnost Gaben dodávat mikročipy, skenery a související systémy pro povinné/externí nebo dokonce interní očipování obyvatelstva dejme tomu v rámci koncepce veřejné hromadné dopravy nebo zdravotnictví a zaměstnaneckých kontraktů (viz [globální tlaky některých velkých farmaceutických firem](#)). Například v ostravské MHD jde o dálkově čitelnou a z hlediska ochrany soukromí, elektronických financí a [svobody](#) člověka [nebezpečnou](#) kartu [ODISka](#). Využívají ji také zaměstnanci Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Oficiální vyjádření Statutárního města Ostravy k přiznaným rizikům používání výše uvedené jízdní karty jsme Vám předem zaslali. Jestliže Vás voliči zvolí do krajského zastupitelstva, budete nepochybně muset podobné otázky řešit mj. v rámci tzv. agendy „Smart Regionu“ včetně přidělování dotací (viz třeba bezpečnostní moduly SAM apod.). Jaká zde vidíte rizika/nebezpečí pro občany, Vaše voliče? Co je a není v této oblasti přijatelné? Platí ještě stále ono totalitní heslo, že pokrok nezastavíš a i liberální konzervativec se musí podřít veřejné moci a třeba se i nechat očipovat, označit, monitorovat už dokonce i doma, když si to politici záměrně (viz např. tzv. chytré měření energií aj.)? Kde jsou nepřekročitelné etické/morální hranice rozvoje moderních technologií?

- **Odpověď: Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA:** *„To je velmi složitá otázka. Přiznám se, že si s ní nevím zcela rady. Pokrok skutečně nezastavíš..... Pokud chci v obchodě platit kartou, je to pohodlnější, rychlejší a nemusím se vystavovat riziku krádeže hotovosti. Vznikne ale o mém nákupu elektronický záznam. Nejen o samotném aktu nákupu, ale především o jeho obsahu. Co jsem si koupil, v jakém množství..... **K těmto datům má přístup prakticky kdokoliv: pokladník, vedení prodejny, majitel prodejny, správce software, správce hardware, operátor, banka..... Riziko tedy není samotný akt nákupu, ale datová stopa, kterou platba zachová. Pokud se jí obávám, mohu platit hotově.***

Stejně je to při platbě v autobusu nebo tramvaji. Pokud platím kartou, ať už ODIS nebo platební, opět vzniká o

mé cestě lehce zneužitelná elektronická stopa. Nejen o nástupu, ale i výstupu. Pokud se jí bojím, mám mít možnost tuto stopu nezanechat.

Pracujeme s různými softwarovými systémy a vím, že k datům má na pozadí přístup mnoho osob, bez ohledu na zabezpečení. Proč háčkovat nějaký software, když můžu navštívit kamaráda, který s daty pracuje.....

Opět platí, že občan by měl mít právo použít takovou metodu, která nezanechá elektronickou stopu. Jestli DPMO chce zvýhodnit elektronické placení, v tom problém nevidím, to je v pořádky.“

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Do Vašeho volebního programu pro letošní krajské volby chcete zahrnout koncept tzv. „bezpečného a chytrého kraje“. Nicméně na příkladu Ostravy se již jasně ukázalo, že tzv. „Smart“ technologie, čipy, související služby apod. mají někteří politici tendence vynucovat povinně nebo v rámci tzv. „motivačního vymáhání“ (viz ostravské čipování psů a nebo projekt tzv. dopravní karty ODISKy). Jde přitom o obrovské/dotační miliardy eur, nástup všeobecného šmírování obyvatelstva a získávání ohromného množství dat („[Big Data](#)“) z lidského soukromí. Bude tedy Vaše politika a program ODS obsahovat ujištění, že žádné nové/chytré technologie a jakékoliv mikročipy včetně souvisejících služeb nebudou vynucovány a každému občanovi zajistíte v případě jeho zájmu plný/nediskriminační opt-out z jejich používání?

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „Opět platí moje výše uvedená odpověď. Každý občan má mít právo provést úkon tak, aby o něm nezůstala elektronická stopa, vztahující se k dobrovolným a neúředním úkonům. Nemám problém s přečtením čipu v občanském průkazu při návštěvě budovy soudu. Ale mám problém se sejmutím čísla ODIS karty, pokud se vracím domů ze Stodolní v pět ráno.“

Takže určitě budu prosazovat například čipování popelnic, protože to umožní daleko lépe třídit a skládkovat odpad. Ale nemá to naprosto žádný vliv na osobní svobody. Chytrý kraj však nejsou jen čipy.

Uvedu jeden názorný případ. Obyvatelé kraje se necítí bezpečně. Jaké je nejjednodušší řešení? Navýšíme počet policistů! Málokdo ale řeší, jaké jsou příčiny strachu a nepokouší se je odstranit. Zejména ženy se cítí ohrožené na neosvětlených ulicích. Existují chytré pouliční lampy, které se rozsvěčují pouze v přítomnosti osoby, případně existují lampy, které se rozsvěčují dálkově či na popud světelného čidla. A přitom jsou schopny samy nahlásit případnou poruchu. Nebylo by lepší místo pár nových policistů v kraji vyměnit stará světla za tyto moderní a chytrá? A zajistit tak občanům osvětlení chodníky a cesty?

To je můj cíl. Investovat krajské peníze do budoucnosti. Nepoužívat je na spotřebu, investovat je do moderní infrastruktury.“

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: V rámci jednání Váženého klimkovického zastupitelstva panují velmi vstřícné podmínky pro plnou a necenzurovanou diskusi občanů. Pokoušíte se zde vyslechnout a vyjít vstříc všem lidem, kteří se chtějí podílet dle svých garantovaných ústavních práv na správě obce. Takový přístup je naprosto obdivuhodný. Proč si myslíte: Někteří ostravští zastupitelé a hlavně Vážený pan primátor Statutárního města Ostravy naopak [odmítají](#) dodržovat elementární principy slušného chování k občanům a vyloženě je [cenzurují](#). A to dokonce i ty, kteří se řádně/písemně přihlásili do [diskuse](#). Nedovolili jim přednést ani pečlivě připravené pětiminutové příspěvky. Ministerstvo vnitra České republiky ostravské politiky před takovým postupem z pozice dozoru nad činností samosprávy důrazně varovalo, neboť ostravští zastupitelé postupovali nezákonně a dokonce už vybočili z ústavního pořádku naší vlasti. Stejně je jim to jedno. Opakovaně se odmítli občanům byť i jen prostě lidsky/gentlemansky omluvit. Oni jsou u moci a nikdo je pryč nebude poučovat. Jejich někdejší voliči jsou jim tzv. „ukradení“. Často pak jejich chování připomíná slavný televizní dokument: „[Vládeme, neruší!](#)“ Naopak u Vás v Klimkovicích přeci jen stále platí pravidlo, že může na zastupitelstvu vystoupit každý. Nikdo se u Vás dokonce ani neptá na to, zda je takový zájemce o dialog se zastupiteli z Klimkovic nebo jestli u Vás vlastní nemovitou věc. Druhého března 2016 jste dokonce zhodnotil ve Vašem vyjádření pro Necipujtenas.CZ naprosto neuvěřitelné metody potlačování svobodné diskuse na Zastupitelstvu Statutárního města Ostravy pod vedením Váženého pana ostravského primátora [tako](#): „*To by u nás neprošlo! Naši zastupitelé přeci jen mají morální zásady a odpovědnost vůči občanům!*“ Jaké jsou tedy podle Vás zásadní principy dobré veřejné správy, svobody slova, názoru a přesvědčení lidí včetně práva občanů bez veřejné funkce na jejich spravedlivý podíl na diskusi se svými zastupiteli v rámci ústavně garantované přímé správy své obce?

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „Víte, kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody. Toto je téma, které na našem zastupitelstvu řešíme poměrně často. Hledáme, jak na jedné straně umožnit

vystoupit každému a na druhé straně skončit před půlnocí. Zkoušíme různé způsoby. V současné době je ustálený takový model, že občan přítomný jednání může vystoupit na libovolnou dobu s příspěvkem k projednávanému bodu zastupitelstva. Body jsou řazeny tak, aby nejdříve byly ty, u kterých se předpokládá větší zájem občanů. Na konci jednání je prostor pro všeobecnou diskuzi zastupitelů a občanů. Ale musím přiznat, že máme mezi občany takové, kteří se chtějí vyslovovat ke všemu a vždy. Pokud bychom je neomezili tím, že se může vystoupit pouze k projednávanému bodu, nikdy by zastupitelstvo neskončilo. **Ale kdo chce něco říct, vždy řekne. Je to pro vedoucího jednání složité, ale zatím vždy se podařil kompromis.**“

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Mnoho občanů Moravskoslezského kraje je naprosto nadšeno z Vašeho konceptu tzv. „otevřené kanceláře lídra“ moravskoslezské ODS. Prosim popište čtenářům Necipujtenas.CZ fungování této Vaší myšlenky v praxi. Nepůjde pouze o předvolební tahák?

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „*Od dubna jsem každý pátek přítomen v kanceláři na Sokolské třídě, kde za mnou mohou chodit občané a řešit své připomínky k chodu kraje. Jde mi spíše o názory na budoucnost kraje, ale pokud je v mých silách, jsem schopen přes kolegy v ODS i jiných stranách řešit i aktuální problémy. Ač se to v předvolebním klání možná nebude zdát, obecně si politici pomáhají napříč politickým spektrem. Tedy pokud nejde o peníze. Ale pokud jde o pomoc člověku, za 5 let co jsem ve funkci místostarosty, jsem nezažil případ, kdy by politik z jiné strany odmítl radu nebo pomoc. Na obecní nebo krajské úrovni. Směrem do Prahy už platí více stranická linie.*“

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Dokázal byste si představit dlouhodobou, korektní/kolegiální spolupráci spřízněných stran v moravskoslezském regionu například na projektech obhajoby občanských svobod, pořádání konferencí, pravidelných diskusních setkání s občany v rámci kraje, Ostravy i Klimkovic, dalších obcí i měst, které by společnými silami podpořila ODS, Strana svobodných občanů (Svobodní), Soukromníci, Konzervativní strana, KAN, Koruna Česká, monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska, Moravané a další menší politické subjekty? Byl byste ochoten takovou spolupráci koordinovat tak, aby se díky tomu podařilo pomáhat občanům v jejich životech, konkrétních situacích? Vždyť tzv. pravice je už roky rozdrobená, neakceschopná a bohužel se pak ani nedokáže s plnou silou zastat lidí, kterým je evidentně ubližováno špatnou politikou nynější vládní garnitury.

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „*Člověk by měl umět potlačit své mocné ego ve prospěch celku a umět dělat kompromisy, čímž se dneska každý zaklíná, ale málokdo to opravdu umí udělat. V posledních komunálních volbách jsem nabídl vytvoření společné kandidátky několika subjektům. Kandidovali jsme pod názvem SPOLEČNĚ PRO KLIMKOVICE a na kandidátce byli zástupci ODS, TOP09, hasičů, sportovců, umělců a dalších místních spolků. V tomto ohledu se asi trochu vymykám z běžného uvažování představitele ODS. Je to dáno asi mým optimistickým přístupem k životu a taky tím, že už 20 let jedním se zákazníky. S nimi se prostě musím domluvit, jinak by si nás neobjednali. Věřím si tedy, že dokážu jednat se všemi. A taková jednání zprostředkovat.*“

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: V rozhovoru pro Parlamentní listy z 24. března 2016 jste [uvedl](#), že „*Letošní krajské volby budou zcela jistě jakýmsi referendem o tom, co všechno si ještě občané nechají líbit. Zda opravdu chceme, aby stát kontroloval a dirigoval vše, co děláme doma i v práci. Taková ztráta osobních svobod, jakou zažíváme za poslední dva roky, je pro mě osobně strašlivá a nepřijatelná. Proto budu tlačit na vedení ODS, aby celostátním tématem pro tyto volby byla i obrana demokracie a svobody občana.*“ Jak konkrétně si představujete, že bude ODS bránit v praxi předchozími generacemi tak těžce vydobyté svobody občanů České republiky, Moravskoslezského kraje a zdejších měst, městysů, obcí, osad. Nepůjde opět zase pouze o jakousi marketingovou fintu na voliče? Vždyť v minulosti se právě někteří představitelé ODS aktivně podíleli na likvidaci mnoha přirozených práv/svobod občanů České republiky. Stačí si jen v této souvislosti připomenout drtivou kritiku, se kterou vystoupila 17. ledna 2016 na [27. kongresu ODS](#) v Ostravě Vážená paní RNDr. [Dana Fraňková](#), CSc., která působí v řadách občanských demokratů už přes 20 let mj. v rámci [kladenské](#) stranické struktury [Středočeského kraje](#). Zabývá se např. ochranou přirozených práv/svobod chovatelů zvířat. Je zkušenou jednatelkou společností „[ANIMAL PARK](#) s.r.o.“ a „[Animal Source Czechia](#) s.r.o.“ se zaměřením na import/export nejružnějších živočichů. Patří k zakladatelům soukromé zoologické zahrady „[Zoopark Zájezd](#) o.p.s.“, kde zastává funkci předsedkyně správní rady. – Vaši svobodomyšlní voliči byli také zděšeni schvalováním vynucování povinného čipování psů, které opět podpořili někteří významní politici ODS z minulého vedení města Ostravy. Ve výčtu těchto tristních a konkrétních kroků uplynulých let bychom jistě mohli pokračovat dále a dále. Na druhé straně Vaše osobnost nyní představuje naději, že by tomu mohlo být konečně jinak. Jak toho ale v realitě dosáhnete? Jak to uděláte, aby ODS lidé opět začali věřit a volit ji?

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „Ztráta důvěry, kterou si ODS prošla je poučná. Na toto téma byla uvnitř strany napsána opravdu spousta článků a byla vedena spousta diskuzí. Pro mě vyplývá hlavní ponaučení, které by se dalo shrnout do starého přísloví „Kdo chce víc, nemá nic“. **Žádná demokratická strana nemůžeme oslovit všechny voliče, aniž by zradila své ideové kořeny, aniž by přestala být stranou demokratickou a stala se stranou populistickou. ODS chtěla příliš. Proto jsme dopadli, jak jsme dopadli.**

Pomohl nám „Návrat ke kořenům“. ODS opět začala především hájit zájmy těch lidí, kteří jsou aktivní, chtějí se starat o sebe a po státu, kraji či obci chtějí pouze zajištění těch služeb, které není schopen zajistit soukromý sektor. V této atmosféře jsem se stal lídrem ODS pro krajské volby. A věřím, že v jednoduchosti je krása a půvab. Proto nechci vymýšlet žádné složité dotace, pobídky, směrnice nebo jiné nařízení. Budu dělat vše pro to, aby lidé, kteří chtějí, mohli sami rozhodovat o svém životě. Aby si mohli plnit své sny. Ne sny někoho jiného a ne způsobem, která jim někdo jiný vnucuje.

S tím předstoupím před občany a jsme přesvědčen, že uspějeme. “

Otázka Společenství webu Necipujtenas.CZ: Na závěr můžete vzkázat našim čtenářům a jistě také mnohým Vaším voličům libovolné sdělení, které chcete, aby nyní zaznělo. Co to bude ☺?

- **Odpověď:** Vážený pan Ing. [Jakub Unucka](#), MBA: „V rozhovoru jsme se dotkli mnoha témat. Jsem zvyklý pracovat v týmu a poslouchat, co kolegové ve firmě nebo na radnici říkají. Byl bych rád, kdybych mohl podobný tým vytvořit s občany. Pokud máte své připomínky nebo návrhy, dejte mi prosím vědět. Napište mi, volejte mi neb mě navštivte. Bez zpětné vazby nefunguje nic. A politika už vůbec. Budu rád, když mi pomůžete udělat náš kraj ještě lepším místem k životu, než je dnes.“

Děkujeme Vám Vážený pane inženýre Unucko za rozhovor.

Zdroj: Korespondenční interview probíhající ve dnech 29. března 2016 až 4. dubna 2016 mezi Váženým panem Ing. Jakubem Unuckou, MBA, českým politikem, podnikatelem, manažerem IT, prestižním českým odborníkem na problematiku bezpečnosti RFID/NFC mikročipů, bezdrátových technologií, od roku 2010 zastupitelem a místostarostou města Klimkovice u Ostravy, kandidátem na hejtmana za Občanskou demokratickou stranu (ODS) v krajských volbách 2016 v Moravskoslezském kraji a Váženým panem Mgr. [Radkem Přepiorou](#) (šéf-editor Společenství webu Necipujtenas.CZ); schůzka s občany kolem Společenství webu Necipujtenas.CZ v prostorách klimkovického městského úřadu ze dne 2. března 2016.

NECIPUJTENAS.CZ